

Выполнение всех задач управленческого аудита дает возможность также определить оценку затрат, необходимых для удовлетворения потребностей в изменении, что позволяет получить более адекватную оценку эффективности покупки предприятия или инвестирования в него средств.

Самусь Галина

Запорізький національний університет

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

У процесі формування ринкового середовища необхідною умовою виживання і розвитку промислового підприємства є здійснення ним ефективної інвестиційної діяльності, що передбачає можливість маневрувати фінансовими ресурсами і шляхом ефективного їх використання забезпечити безперервність процесу виробництва та реалізації продукції, на основі його постійного розширення і відновлення.

Головною метою інвестиційної діяльності в компанії має бути реалізація максимально ефективних шляхів здійснення інвестиційної стратегії. Саме при розробці інвестиційної стратегії повинні визначитися пріоритетні напрями і форми інвестиційної діяльності, здійснюватися оптимізація структури ресурсів і їх розподіл, знижуватися ризики, реалізовуватися інвестиційна політика. Але на сьогодні інвестиційна стратегія українських підприємств залишається недостатньо гнучкою і малоефективною, що призводить до зниження їх конкурентоспроможності і відставання по своєму технічному розвитку від світових лідерів.

Враховуючи складне економічне становище і недостатній об'єм інвестицій, кожному підприємству необхідно проводити пошук потенційних інвесторів шляхом розробки економічно обґрунтованих проектів і надання вкладникам відповідних пільг. При розробці інвестиційної стратегії фірма повинна спиратися на свої конкурентні переваги і досягнення попередніх періодів, аналізувати власний досвід інвестиційної діяльності і спостерігати за розвитком керівних фірм області. Помилкою багатьох підприємств при розробці довгострокових стратегій є те, що увага акцентується лише на підвищенні якості окремого продукту, а удосконалення загальної технологічної бази і методів роботи залишається осторонь. Таким чином, матеріально-технічна база залишається на низькому рівні, який в майбутньому не дозволить фірмі перейти на наступну сходинку розвитку. Тому інвестиційні засоби, передусім, повинні спрямовуватися на поліпшення виробництва в цілому. Приділяючи увагу управлінню інвестиційною діяльністю, завжди потрібно

дотримуватися загальної фінансової стратегії підприємства, будуючи при цьому ієрархію цілей.

Усунення вище вказаних недоліків дозволить створити сприятливі умови для усебічного розвитку промислового підприємства, забезпечить інтенсифікацію інвестиційних процесів, посилить мотивацію капіталовкладень, які у свою чергу прискорить оновлення основних фондів, підвищить конкурентоспроможність підприємств і стимулюватиме інноваційний розвиток промисловості.

Література

1. Вініченко І.І. Формування системи управління інвестиційною діяльністю підприємства.// Інвестиції: практика та досвід. – 2007. – № 4. – С. 9.

Серга Каріна

Запорізький національний університет

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ У ВІТЧИЗНЯНУ ЕКОНОМІКУ

Інвестиційний клімат відіграє визначальну роль у прийнятті рішень іноземними інвесторами. Відкритість економіки і створення рівних умов у конкуренції з вітчизняними інвесторами стимулює приплив іноземного капіталу. Проблема залучення інвестицій у вітчизняну економіку є актуальною, адже рівень інвестицій на одного громадянина нашої держави становить 186 доларів тоді як, наприклад, в Угорщині понад 4 тисячі [1]. Головні причини низької інвестиційної привабливості України, є: вузькість внутрішнього ринку; надмірний податковий і адміністративний тиск на бізнес; слабка розвиненість ринкових інститутів – корпоративного сектору, ринку цінних паперів, ринку землі, ринку нерухомості; низька конкурентоздатність багатьох українських товарів, що робить не вигідними вкладення в їх випуск; недостатня інтегрованість у світову економіку; відсутність чіткої інвестиційної політики з відповідними механізмами реалізації на державному та місцевому рівнях; нестача оперативної інформації і внаслідок цього зменшення ефективності співпраці між суб'єктами ринку; інертність місцевої влади при залученні інвестицій, відсутність стимулів і механізмів для залучення інвестицій.

Серед першочергових заходів для поліпшення економічної ситуації в Україні можна назвати наступні: розвиток ринкових відносин; проведення приватизації; забезпечення випереджального росту інвестицій; інтенсивне відновлення основного капіталу; скорочення частки тіньового сектору; забезпечення відкритості економіки; поліпшення інвестиційного клімату. Пріоритетною задачею поточного етапу є створення правових і економічних умов функціонування

ринкового механізму. Лібералізація законодавства по прямих іноземних інвестиціях буде стимулювати приплив приватних вкладень у прибуткові галузі економіки і ріст ефективності виробництва. Створення правових, економічних інститутів, розвиток банківської, фінансової інфраструктури, формування середнього класу і приход нового покоління підприємців обумовлять становлення в Україні інституціональної системи ринкового типу.

Отже, вирішення проблеми залучення іноземних інвестицій залежить від сприятливої законодавчої бази, стабільної і зрозумілої податкової політики, надання гарантій інвесторам. Україна може розраховувати на значні за обсягом іноземні інвестиції у разі створення належних, сприятливих умов як у країнах-конкурентах. Співробітництво України з міжнародними економічними організаціями є важливим елементом структурної перебудови економіки країни, залучення та використання іноземних капіталів, інтеграції у світові ринки.

Література

1. Ніколаєнко С. Національна інноваційна система – дорога у майбутнє // Урядовий кур'єр. – 2007. – № 146. – С. 7.

Сучков Артем Вадимович

кандидат економічних наук, Запорізький національний університет

ПРОБЛЕМИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Незважаючи на різноманіття методів оцінки інвестиційних проектів не завжди вдається отримати об'єктивний результат. Недоліки існуючих методів оцінки ефективності інвестицій та помилки при їх застосуванні ускладнюють інвестиційну діяльність та гальмують розвиток економіки України.

Можна виділити дві групи основних причин розбіжності між проектними і фактичними показниками ефективності інвестиційних проектів:

- перша група причин обумовлена недоліками обраної системи оцінки ефективності інвестиційного проекту, або недоцільністю використання даної системи для оцінки ефективності конкретного інвестиційного проекту [1];

- друга група причин, до яких відноситься свідоме завищення ефективності інвестиційного проекту, обумовлене суб'єктивною позицією окремих науковців і фахівців підприємства і їх боротьбою за обмежені фінансові ресурси та відсутністю взаєморозуміння між теоретичним напрямком інвестиційного процесу – розрахунком ефективності за наявними методиками та практичним напрямком – прийняттям інвестиційних рішень.

Вплив причин першої групи може бути істотно зменшений. Цьому сприятиме конкретизація кола проблем та недоліків притаманних методам оцінки ефективності інвестиційних проектів. Відомі методи оцінки інвестиційних проектів передбачають вибір найбільш ефективного проекту на основі лише одного показника [2]. Це суттєво ускладнює вибір оптимального варіанту інвестицій. Вирішення цієї проблеми полягає в розробці методу багатокритеріальної оцінки ефективності інвестицій у проект.

Вплив причин другої групи обумовлюється тим, що в практиці ухвалення інвестиційних рішень складається парадоксальна ситуація, при якій могутній інвестиційний документообіг, породжений застосуванням загальноприйнятих методологічних підходів до оцінки ефективності інвестицій, існує значною мірою ізольовано від реального процесу ухвалення рішень.

Отже для усунення недоліків притаманних системі оцінки ефективності інвестиційних проектів треба застосовувати нові прийоми оцінки ефективності, такі як: багатофакторні моделі оцінки ефективності, мультиплікативні методи оцінки ефективності тощо. Але будь-які нові математичні прийоми не вирішать наявних проблем якщо не буде усунуто розрив між теоретичною діяльністю з оцінки ефективності інвестицій та практичною діяльністю з прийняття інвестиційних рішень.

Література

1. Львова Е. Первый блин инвестирования / Е. Львова // Санкт-Петербургский строительный еженедельник. – 2006. – №35. – С. 56-61.

2. Татаренко Н.О. Теорії інвестицій: навч. посібник / О.Н. Татаренко, А.М. Поручник. – К.: КНЕУ, 2008. – 160 с.